

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7C/347/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216436
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4312216436.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi : Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou JUDr. Denisou Šaligovovu, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietá.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Levice dňa 28.09.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody v sume 125,- eur, nemajetkovej ujmy v sume 473,91 eura a trov konania. V návrhu uviedol, že pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere dlžníkom (povinným) navrhol vykonať exekúciu podaním návrhu súdnemu exekútorovi. Súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a v zákonom ustanovenej dobe do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti. Exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 31.01.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Nečinnosťou exekučného súdu vznikla navrhovateľovi majetková škoda vo výške 125,- eur, ktorá pozostáva z účelne vynaložených nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému v sume 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40,- eur a na administratívne spracovanie textov v sume 15,- eur. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom okresného súdu. Zároveň žiadal, aby nadriadený súd rozhodol po prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia vecne a miestne príslušného Okresného súdu

Levice sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Krajský súd v Nitre svojím uznesením zo dňa 22.10.2012 č.k. 26NcC/463/2012-9 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Levice sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 12C/154/2012 a vec prikázal na rozhodnutie Okresnému súdu Nitra. Okresný súd Levice vec postúpil tunajšiemu súdu dňa 30.11.2012.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 7.2.2014 uviedol, že žiada návrh v celom rozsahu zamietnuť. V podaní uviedol námietky voči náležitosti návrhu a tiež k nesplneniu podmienky uplatnenia nároku na súde až po uplynutí 6-mesačnej lehoty po podaní žiadosti na predbežné prerokovanie. Namietal, že k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo. Pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009 uplatnil námietku premĺčania. Odporca ďalej namietal vznik škody, vyčíslenie škody a vznik nemajetkovej ujmy.

Vo veci rozhodol Okresný súd Nitra rozsudkom č.k. 7C 347/2012-96, návrh zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Na základe odvolania navrhovateľa bol rozsudok súdu prvého stupňa a uznesenie o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie č.k. 7C 347/2012-118 zrušené uznesením Krajského súdu Nitra č.k.2Co 204/2014-145, 2Co 205/2014 zo dňa 8.7.2015. Krajský súd uložil prvostupňovému súdu skúmať, či pod sp.zn. 10C 57/2013, sa nevedie rovnaké konanie na Okresnom súde Levice. V tom prípade uložil súdu postupovať podľa §104 ods.1 O.s.p.

Navrhovateľovi bol termín pojednávania oznámený cestou právneho zástupcu, na pojednávanie sa nedostavil a podal návrh na prerušenie konania.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP upravuje oprávnenie súdu konanie prerušiť pre prípad, že vo veci prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Ide o možnosť súdu konanie prerušiť, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia. Z uvedeného vyplýva, že prerušenie konania z dôvodov uvedených v predmetnom ustanovení je fakultatívne, teda súd nie je povinný konanie prerušiť.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že dôvod uvedený navrhovateľom nespĺňa náležitosti podľa § 119 OSP, nakoľko nejde o dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, preto súd postupoval podľa § 101 ods. 2 OSP a vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa.

Odporca mal doručenie riadne vykázané, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neúčast' písomne ospravedlnil, preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými v spise : návrhom, vyjadrením odporcu, exekučným spisom Ex 5188/10, Spr 1001/2012, návrhom na prerušenie konania a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a dospel k takémuto právnomu záveru.

Navrhovateľ podal návrh na vykonanie exekúcie vo forme spísania zápisnice pred JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, dňa 19.5.2010. Súdny exekútor podal dňa 24.6.2010 na Okresný súd Levice žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vec bola vedená na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 7Er/403/2010. Exekučný súd vyzval navrhovateľa v procesnom postavení oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, ktorú navrhovateľ predložil dňa 6.9.2010. Exekučný súd svojím uznesením zo dňa 15.10.2010, č.k. 7Er/403/2010-15 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Odvolací súd svojím uznesením zo dňa 30.12.2010 č.k. 15CoE/461/2010-30 uznesenie exekučného súdu zo dňa 15.10.2010, č.k. 7Er/403/2010-15 potvrdil. Následne exekučný súd svojím uznesením zo dňa 8.7.2011, č.k. 7Er/403/2010-42 exekúciu zastavil.

Navrhovateľ sa obrátil na odporcu so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 25.09.2012.

Fotokópia návrhu na č.l. 31-34, je návrhom s rovnakými účastníkmi konania, avšak nejde o rovnaký predmet konania. Návrh bol pôvodne doručený Okresnému súdu Levice. Nakoľko sudcovia tohto súdu boli z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení, vec bola prikázaná na rozhodnutie Okresnému súdu Nitra, ktorý vec prejednával pod sp.zn. 10C 57/2013. V danom konaní sa domáha navrhovateľ náhrady majetkovej škody 1.688,52 eura predstavujúcej náhradu istiny a nemajetkovej ujmy vo výške 337,70 eura (20% z uplatňovanej istiny) za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania a pod. Návrh bol do spisu omylom prefotený pri vyhotovovaní fotokópie exekučného spisu 7Er 403/2010, ktorý bol pripojený k spisu 10C 57/2013. Z týchto dôvodov má súd za to, že nie je daný dôvod na zastavenie konania pre prekážku už raz rozhodnutej veci.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) (účinný do 31.05.2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Režim zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Zodpovednosť za škodu vznikne, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady (podmienky), a to protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody (kauzálny nexus). Dôkazné bremeno preukázania základných predpokladov zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci má poškodený. To znamená, že poškodený musí preukázať, že mu vznikla škoda, že táto škoda bola spôsobná protiprávnym konaním orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a napokon, že medzi vznikom škody a protiprávnym konaním existuje príčinná súvislosť. Škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení reálne existujúceho majetku, vrátane nákladov spojených so vznikom a zisťovaním škody. Súčasťou škody sú aj „márne vynaložené náklady“. Protiprávne konanie orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci môže spočívať v nezákonnom rozhodnutí alebo v nesprávnom úradnom postupe, ktorý môže tiež spočívať v nesprávnom konaní alebo v konaní bez splnenia zákonných podmienok, ale aj v nekonaní (nečinnosti), či v porušení povinnosti uskutočniť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote, prípadne nevydanie rozhodnutia vôbec. Pri ktoromkoľvek z vyššie popísaných postupov ide o porušenie právnej povinnosti, teda povinnosti vyplývajúcej z právneho predpisu. Z hľadiska príčinnej súvislosti je potrebné preukázať, že vznik určitej škody je bezprostredným (priamym) následkom reálneho protiprávneho konania (opomenutia) určitého konkrétneho orgánu verejnej moci. Príčinná súvislosť predpokladá, že ide o také účinky protiprávneho konania (opomenutia), ktoré výlučne vyvolávajú vznik škody.

Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na súde v prípade, že príslušný orgán neuspokojí jeho nárok alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. V súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Na základe vyššie uvedeného súd v prvom rade skúmal, či nárok na náhradu škody nebol na súde uplatnený predčasne, to znamená, či sa navrhovateľ obrátil so svojim nárokom na náhradu škody na príslušný orgán pred podaním žalobného návrhu. Nakoľko v danej veci navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu, je orgánom príslušným na predbežné prerokovanie tohto nároku Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Súd mal zo zoznamu podaní, ktorý je uložený na správe súdu pod Spr/1001/2012, preukázané, že žalobca sa obrátil na príslušný orgán (Ministerstvo spravodlivosti SR) so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 25.09.2012. Z toho vyplýva, že žalobca uplatnil svoj nárok na súde pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie žiadosti, keď žalobný návrh bol doručený Okresnému súdu Levice dňa 28.09.2012.

Následne súd skúmal či v danej veci sú splnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody.

Navrhovateľ sa žalobným návrhom domáhal zaplatenia majetkovej škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 473,91 eura z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v 15-dňovej zákonnej lehote a postupoval so zbytočnými prietiahmi. Ide teda o nárok zo zodpovednosti za škodu spôsobenú neprávny úradným postupom súdu, ako orgánu verejnej moci.

Nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade porušenia povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, v prípade nečinnosti orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a v prípade zbytočných prietahov v konaní.

Súd poukazuje na to, že v danej veci bolo exekučné konanie začaté spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom, ktorého si oprávnený vybral, dňa 19.5.2010. V zmysle ustanovení Exekučného poriadku je na uvedenú vec potrebné aplikovať ustanovenia Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010.

Vo vzťahu k porušeniu povinnosti exekučného súdu písomne poveriť súdneho exekútora vykonaním exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti mal súd vykonaným dokazovaním kópiou spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 7Er/403/2010 preukázané, že medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 24.6.2010 (č.l. 36) a rozhodnutím exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia dňa 15.10.2010 (č.l. 50), síce uplynula určitá doba, počas uvedenej doby však exekučný súd nebol nečinný, keď vyzval navrhovateľa na predloženie zmluvy o úvere (č.l. 45). Následne skúmal formálnu a materiálnu stránku vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý v danej veci bol exekučným titulom, a keď dospel k záveru, že tento trpí nedostatkami, na základe ktorých ho nie je možné považovať za materiálne vykonateľný exekučný titul, žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

Rozhodovacia činnosť súdu je proces, v ktorom vecne a miestne príslušný súd rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch účastníkov konania. Úlohou súdu je vydať zákonné a zároveň spravodlivé rozhodnutie. Pre takéto rozhodnutie súdu je potrebné, aby bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. Aj keď zákonodarcom nie je stanovená lehota na vydanie rozhodnutia súdu, súd je povinný postupovať bez zbytočných prietahov.

Ako už bolo uvedené, vyššie konajúci súd, ako orgán štátnej moci, musí vydať v prvom rade rozhodnutie zákonné a spravodlivé, na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. To znamená, že súd musí mať pre svoje rozhodnutie všetky potrebné podklady. Podľa názoru súdu akákoľvek lehota, ktorú zákon stanovuje na rozhodnutie súdu, nemôže začať objektívne plynúť skôr, ako má súd oprávnený vo veci rozhodnúť k dispozícii všetky pre rozhodnutie relevantné podklady. Opačný výklad by znamenal, že súd by mal povinnosť rozhodnúť napriek tomu, že nemá pre rozhodnutie potrebné podklady, čo je v rozpore s požiadavkou, aby súdy rozhodovali zákonne a spravodlivo a aby ich rozhodnutia boli preskúmateľné z hľadiska dôvodov.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že nesprávny úradný postup exekučného súdu v dôsledku porušenia povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, či v dôsledku nečinnosti orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, nezistil. Postup exekučného súdu bol v súlade so zákonom, keď rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia dňa 15.10.2010 bezprostredne po doručení podkladu potrebného pre rozhodnutie dňa 6.09.2010. Nakoľko v danej veci bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, je uvedená lehota primeraná, vzhľadom na zložitosť veci a závažnosť rozhodnutia exekučného súdu. O správnosti rozhodnutia exekučného súdu svedčí aj skutočnosť, že odvolací súd uznesenie exekučného súdu potvrdil.

Otázku zákonom ustanovenej lehote na rozhodnutie v danej veci súd riešil vyššie. V súvislosti s tvrdením navrhovateľa, že súd postupoval so zbytočnými prietiahmi, súd konštatuje, že prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehote, resp. rozhodnutie súdu po uplynutí určitej doby, automaticky neznamená postup súdu so zbytočnými prietiahmi. Vo vzťahu k namietanému postupu exekučného súdu, ktorý podľa navrhovateľa postupoval so zbytočnými prietiahmi, súd poukazuje na skutočnosť, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je oprávnený skúmať len Ústavný

súd Slovenskej republiky. Súd pritom vychádza z platnej právnej úpravy, podľa ktorej existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky skúma porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa troch základných kritérií, a to zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (I. ÚS 41/12). Postup súdu z hľadiska zbytočných prieťahov, teda súdne konanie, nie je oprávnený preskúmať všeobecný súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo viacero orgánov oprávnených v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by všeobecný súd v konaní o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska zbytočných prieťahov, znamenalo by to, že všeobecný súd by preskúmal postup iného všeobecného súdu, pričom zároveň by mohlo dôjsť k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, keď vecne príslušné na prejednanie a rozhodovanie sporov o náhradu škody sú okresné sudy, ale sudy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj sudy vyššieho stupňa, napr. krajské sudy, alebo aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Všeobecný súd môže priznať náhradu škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len v prípade, že o existencii zbytočných prieťahov bolo rozhodnuté na to oprávneným orgánom, ktorým je Ústavný súd Slovenskej republiky.

V danej veci je nesporné, že žiadne konanie, v ktorom by bol posudzovaný postup exekučného súdu v exekučnom konaní z hľadiska zbytočných prieťahov sa nevedlo, preto sa súd otázkou porušenia práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nezaoberal.

Ako už bolo uvedené základnými predpokladmi zodpovednosti za škodu sú protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Protiprávny úkon (ktorý spočíva v konaní alebo opomenutí) súd nezistil, keď uzavrel, že postup exekučného súdu bol v súlade so zákonom, ktorý rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v primeranej lehote, pričom jeho postup, výsledkom ktorého bolo zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia bol v súlade so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Vo vzťahu k zbytočným prieťahom súd konštatoval, že tieto z pozície všeobecného súdu nie je oprávnený skúmať, keď uvedené oprávnenie prináleží len Ústavnému súdu Slovenskej republiky, pričom v konaní nebolo sporné, že žiadne konanie, v ktorom by bol posudzovaný postup exekučného súdu v exekučnom konaní z hľadiska zbytočných prieťahov sa nevedlo. Pokiaľ nie je preukázané splnenie prvého, základného predpokladu zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon, nie je, podľa názoru súdu, potrebné skúmať ďalšie predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, teda vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody, nakoľko vznik škody, ako zmenšenie majetku poškodeného je predpokladom zodpovednosti len ak škoda bola priamo a nesprostredkovane spôsobená výlučne konaním (opomenutím), ktoré bolo vo vzťahu k zmenšeniu majetku poškodeného rozhodujúce, to znamená, že ak nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, majetok navrhovateľa sa nemohol zmenšiť.

Napriek vyššie uvedenému názoru súdu, súd konštatuje, že tvrdenie navrhovateľa o vzniku škody vo výške 125,- eur postupom exekučného súdu, v konaní preukázané nebolo.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu uplatnený podľa § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. súd uvádza, že nárok na nemajetkovú ujmu nie je automatický vo vzťahu k porušeniu práva, ale predpokladá objektívne zistenie, že samotné porušenie práva nie je dostatočným zadostučiniením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. V nadväznosti na vyššie uvedené, pokiaľ súd konštatoval, že nesprávny úradný postup exekučného súdu nezistil a rovnako ani vznik škody na strane navrhovateľa v konaní preukázaný nebol, nebolo dôvodné, aby sa zaoberal uplatneným nárokom navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď pre rozhodnutie o priznaní práva na nemajetkovú ujmu je základným predpokladom vznik ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Na základe vyššie uvedených skutkových okolností a ich právneho vyhodnotenia súd, dospel k záveru, že žalobný návrh nie je dôvodný, preto ho v celom rozsahu zamietol.

Obranu odporcu spočívajúcu v tvrdení, že návrh je podaný predčasne, nakoľko neuplynula šesťmesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku, pričom navrhovateľ na predbežné prerokovanie podaných

žiadostí neposkytol žiadnu súčinnosť, súd nepovažoval za dôvodnú. Ako už bolo vyššie konštatované, navrhovateľ sa obrátil na príslušný orgán (Ministerstvo spravodlivosti SR) so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 25.09.2012, z čoho vyplýva, že navrhovateľ uplatnil svoj nárok na súde sice pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie žiadosti, keď žalobný návrh bol doručený Okresnému súdu Levice dňa 28.09.2012, ale žalobný návrh nebol podaný predčasne, nakoľko počas súdneho konania šesťmesačná lehota na predbežné prerokovanie žiadosti uplynula a v konaní nebolo sporné, že odporca nárok popiera.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) z dôvodu, že odporca mal v konaní plný úspech, ale nepriznal mu náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnil.

Navrhovateľ svojim podaním doručeným súdu dňa 3.12.2015 navrhol, aby súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP do právoplatného ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 z dôvodu, že v predmetnom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre vznik nároku na náhradu škody v tomto súdnom konaní. V návrhu na prerušenie konania uviedol, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp.zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky a v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameraných na ochranu spotrebiteľa. V uvedenom konaní vystupujú na strane odporcov 1/ Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, a 2/ POHOTOVOST', s.r.o. Odporkyňa 1/ vo svojej argumentácii poukazuje na rozhodnutia Súdneho dvora C-40/09 a C-76/10, ktoré sa týkali spotrebiteľských vzťahov a uviedla, že „V oboch prípadoch sa vnútroštátne súdy prostredníctvom prejudiciálneho konania snažili zistiť, či sa smernica 93/13/EHS má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, má ex offo rozhodnúť o nekalej povahe sankčného úroku v uvedenej spotrebiteľskej zmluve. Súdny dvor v týchto rozhodnutiach pripomenul dôležitosť zásady rei iudicatae, a konštatoval, že z práva Európskej únie v zásade nevyplýva pre vnútroštátne súdy povinnosť prelomiť zásadu právoplatne rozhodnutej veci. Otázka, či má a v akom rozsahu vnútroštátny súd skúmať nekalé podmienky, keď skúma právoplatné rozhodnutie v rámci konania o návrhu na jeho nútený výkon, závisí od procesných pravidiel vnútroštátneho práva, pričom tieto konštatovania Súdny dvor oprel o zásadu procesnej autonómie členských štátov. V zmysle tejto zásady podmienky vykonávania zásady právnej sily rozhodnutej veci musí stanoviť vnútroštátny poriadok, pričom tieto podmienky nesmú byť menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné vnútroštátne konania, ani nesmú byť naformulované tak, aby v praxi spôsobili nemožnosť alebo nadmerné sťaženie výkonu práv uznaných právnym poriadkom Európskej únie. V tejto súvislosti je potrebné ukázať na to, že v tomto prípade skutočne nedošlo k porušeniu zásady ekvivalencie a zásady efektivity, nakoľko odporkyňa mala niekoľko právnych prostriedkov nápravy, ktoré nevyužila a podľa názoru žalobca štát nemôže nahrádzať konanie účastníka konania a svojou činnosťou nachádzať konanie, ktoré má smerovať práve k náprave nastoleného stavu, s ktorým účastník konania nesúhlasí.“

Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla odporkyňa 1/ Slovenská republika, a to:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania vo výkon rozhodnutia a pred vyčerpanie možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré popisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3. Ak ide v tomto prípade bolo dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovednosť členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať vymoženého pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, súd konanie preruší, ak c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP upravuje oprávnenie súdu konanie prerušiť pre prípad, že vo veci prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Navrhovateľ tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Súd sa s týmto tvrdením navrhovateľa nestotožňuje.

Z obsahu návrhu vyplýva, že ide o návrh o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany oprávneného z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v 15-dňovej zákonnej lehote a postupoval so zbytočnými priet'ahmi, pričom exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia.

Naproti tomu v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 ide o nárok zo zodpovednosti za škodu zo strany povinného z dôvodu, že v nejakej exekučnej veci súdny orgán poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Prejudiciálne otázky položené Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie smerujú k tomu, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a tiež pred vyčerpaním možnosti oprávnenej požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozdiely týkajúce sa skutkového stavu v danej veci (exekučné konanie bolo ukončené zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia a zastavením exekúcie) a skutkového stavu v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010 (exekučné konanie, ktoré prebieha), riešenie vyššie špecifikovaných prejudiciálnych otázok položených Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie nemá, podľa názoru súdu, pre rozhodnutie súdu v danej veci žiadny význam.

Na základe vyššie uvedeného súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný, a preto ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§205 ods.1 OSP)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie . (§205 ods. 3 OSP)